

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

הגרות הב"ח

כי מינסבא לשבטא דלבוה מתעקרא נחלה האם משבטא דלבוה
 למשבטא דלבוה כיון דלא אמר שכבר הסבה ומשי המשבטין לה
 וכו' ועל כן נלמדה שאין זה שיטת גמרא דרב פפא אקשי לנבי
 אברייתא וחזיי לא מהדר מדי ועושה בעיאל שלו בלשון קשיאל ועוד
 דלמטיק אבי שכבר הוסבה לא אמרינן
 ולפירושו אבי ליה למימר "דלמלא דלא"
 מספקא ליה, ואין בספרים "דלמלא"
 ועוד דבכל הספרים גרסינן "אמר ליה
 אבי" דמשמע דאקשיאל דאקשי ליה
 רב פפא מהדר לשנויי: **ה"ג** ר"ח
 מתיי אבי שכבר הבעל לא הסוב נחלה
 לבני ישראל ממה שמתאמר (ג) (אמר)
 הכי בסביב הבעל הכתוב מדבר איה
 חומר בסביב הבעל או איתו אלא
 נחלה ממה שמתאמר חומר לא הסוב
 הכתוב מדבר דכמו שזה בסביב
 הבעל גס זה בסביב הבעל דלפירוש
 הקונטרס לא איתו שפיר אמאי קרי

אי הכי האי לאחד כו'. וה"פ אביי האי קרא דולכ בת יורשת נחלה" (ב) ותיב כסיבת
 מספקא ליה אי דוקא קאמר לאחד ממשפחת מתא אביה היתה לנחלה
 אבל לשבט דלמה דידה לא חיישין א' דלמס' בעינן נמי שיהא
 ממשפחת אמה, והאי דקאמר "משפחת אביה" לאו דוקא דהוא היין
 תורה אור
 אי הכי האי לאחד ממשפחת מטה אביה
 ואמה מיבעי ליה אי כתיב הכי הנה אביא
 אפילו אפכא קא משבעין לך תניא בסבת
 הבן תניא בסבת הבעל (ה) תניא בסבת
 הבן ולא הסוב נחלה לבני ישראל במשפחה
 אל מטה בסבת הבן הכתוב מדבר, איה
 אומר בסבת הבן או אינו אלא בסבת הבעל
 כשהוא אומר ולא הסוב נחלה ממה
 למטה אר"ה דרי בסבת הבעל אמור הא מה
 אני מקיים ולא הסוב נחלה לבני ישראל
 ממה אל מטה בסבת הבן הכתוב מדבר
 תניא

הואיר לנו ולא הסוב נחלה כלומר הוציא ככל שאמרנו ששבע
 נישאין לא יובלו לבא יליד הסבת נחלה לא שנה הסבת נחלה אב
 של אשה לא שנה הסבת נחלה אמה כדמיינו איהא לומר דקפיד
 קרא שלא יהא הסוב למטה אומר, ולקמיה פריך הא בעל כרחך קרא
 קאמר למשפחת מטה אביה וגו' אבל למשפחת אמה לא חיישין וכיון
 דלא (ג) (ז) שמעינן מיהא דהאי "לא הסוב" לא קפיד אלא אמללה
 שירשת מאב, ולאביי משנינן לה לקמן דליכא למימר דמנסבין לה

גברא דמיני לה שאביו מרחובין ואמו משמעון: ומשנינן דלמלא שאני
 מוסבה נחלה חס' למטה איהא נחלה לומר דמסוס דהאי הנה פתח בקרא דסיבת
 הבן והאי תנא פתח בקרא דסיבת הבעל קאמר הכי וגוייסת רבינו
 חס איתו שפיר הא דתניא בסביב הבעל דתרי קראי מוקי להו בסביב
 הבעל ותניא בסביב הבן דקרא קאמר מוקי בסביב הבן ועוד דלפ"ה
 איה מלי למימר נמי דכ"ע מיהא קרא קאמר בסביב הבן מלי משמע:

תרווייהו

גברא דמיני לה שאביו מרחובין ואמו משמעון: ומשנינן דלמלא שאני
 מוסבה נחלה חס' למטה איהא נחלה לומר דמסוס דהאי הנה פתח בקרא דסיבת
 הבן והאי תנא פתח בקרא דסיבת הבעל קאמר הכי וגוייסת רבינו
 חס איתו שפיר הא דתניא בסביב הבעל דתרי קראי מוקי להו בסביב
 הבעל ותניא בסביב הבן דקרא קאמר מוקי בסביב הבן ועוד דלפ"ה
 איה מלי למימר נמי דכ"ע מיהא קרא קאמר בסביב הבן מלי משמע:
 תרווייהו

הואיר לנו ולא הסוב נחלה כלומר הוציא ככל שאמרנו ששבע
 נישאין לא יובלו לבא יליד הסבת נחלה לא שנה הסבת נחלה אב
 של אשה לא שנה הסבת נחלה אמה כדמיינו איהא לומר דקפיד
 קרא שלא יהא הסוב למטה אומר, ולקמיה פריך הא בעל כרחך קרא
 קאמר למשפחת מטה אביה וגו' אבל למשפחת אמה לא חיישין וכיון
 דלא (ג) (ז) שמעינן מיהא דהאי "לא הסוב" לא קפיד אלא אמללה
 שירשת מאב, ולאביי משנינן לה לקמן דליכא למימר דמנסבין לה

גברא דמיני לה שאביו מרחובין ואמו משמעון: ומשנינן דלמלא שאני
 מוסבה נחלה חס' למטה איהא נחלה לומר דמסוס דהאי הנה פתח בקרא דסיבת
 הבן והאי תנא פתח בקרא דסיבת הבעל קאמר הכי וגוייסת רבינו
 חס איתו שפיר הא דתניא בסביב הבעל דתרי קראי מוקי להו בסביב
 הבעל ותניא בסביב הבן דקרא קאמר מוקי בסביב הבן ועוד דלפ"ה
 איה מלי למימר נמי דכ"ע מיהא קרא קאמר בסביב הבן מלי משמע:

תרווייהו

גברא דמיני לה שאביו מרחובין ואמו משמעון: ומשנינן דלמלא שאני
 מוסבה נחלה חס' למטה איהא נחלה לומר דמסוס דהאי הנה פתח בקרא דסיבת
 הבן והאי תנא פתח בקרא דסיבת הבעל קאמר הכי וגוייסת רבינו
 חס איתו שפיר הא דתניא בסביב הבעל דתרי קראי מוקי להו בסביב
 הבעל ותניא בסביב הבן דקרא קאמר מוקי בסביב הבן ועוד דלפ"ה
 איה מלי למימר נמי דכ"ע מיהא קרא קאמר בסביב הבן מלי משמע:
 תרווייהו

כתיבי אפי' בר בריה
 ירית ליה לאב ואיכא
 סיבת נחלה משבטא
 דאמא לשבטא דאבא
 והבן שייך בתי האב
 לדודה. תיובת הכי דלא
 מתיי קרא רב חסב
 אלא בשעת נישואין
 דבשעת נישואין מהיר
 דמנסבין לה כי היכי
 דלא חסב אבל מן
 הכי והירשין לא
 משהיר הואיל דנישואין
 אביה ואמה מיבעי ליה
 רב יימר א' הכי
 כדיוסקת לה חזי
 רבנא בקרא לאחד
 ממשפחת אביה, משה
 אביה ואמה מיבעי ליה
 ומשי אפי' דלא חסב
 בקרא ממשפחת מטה
 אביה ופתח משמע הכי
 דבי איתו נחלה חס' קיים
 בבסיס דקיימי קיים
 תלי דהמסא ממשפחת
 מטה אביה והוא הדין
 למשפחת אמה דאי
 חסב דהמסא לאחד
 ממשפחת מטה אביה
 ואמה היה אמיא אפי'
 איכא דאבא של בעל
 ממשפחת אבה של בעל
 בת ואבו של בעל
 ממשפחת אביה של בת
 דהשתא מתקרא נחלה
 משום דבעל שייך איה
 אבו קפ"ל דאיכא לא
 אלא אבו משבט אביה
 ואמו משבט אמה כי
 היכי דתרוקבי קראי
 שפיר תנא בסבת הבן.
 דא חסב נחלה לבני
 ישראל ממה שמתאמר
 בסבת הבן הכתוב
 מדבר כו'. ותיב לישא
 איכא למשמע בין
 נחלה הבן בין בסבת
 איהא למשמע פיה כי
 אם בסבת הבעל דלד

הואיר לנו ולא הסוב נחלה כלומר הוציא ככל שאמרנו ששבע
 נישאין לא יובלו לבא יליד הסבת נחלה לא שנה הסבת נחלה אב
 של אשה לא שנה הסבת נחלה אמה כדמיינו איהא לומר דקפיד
 קרא שלא יהא הסוב למטה אומר, ולקמיה פריך הא בעל כרחך קרא
 קאמר למשפחת מטה אביה וגו' אבל למשפחת אמה לא חיישין וכיון
 דלא (ג) (ז) שמעינן מיהא דהאי "לא הסוב" לא קפיד אלא אמללה
 שירשת מאב, ולאביי משנינן לה לקמן דליכא למימר דמנסבין לה

גברא דמיני לה שאביו מרחובין ואמו משמעון: ומשנינן דלמלא שאני
 מוסבה נחלה חס' למטה איהא נחלה לומר דמסוס דהאי הנה פתח בקרא דסיבת
 הבן והאי תנא פתח בקרא דסיבת הבעל קאמר הכי וגוייסת רבינו
 חס איתו שפיר הא דתניא בסביב הבעל דתרי קראי מוקי להו בסביב
 הבעל ותניא בסביב הבן דקרא קאמר מוקי בסביב הבן ועוד דלפ"ה
 איה מלי למימר נמי דכ"ע מיהא קרא קאמר בסביב הבן מלי משמע:

תרווייהו

גברא דמיני לה שאביו מרחובין ואמו משמעון: ומשנינן דלמלא שאני
 מוסבה נחלה חס' למטה איהא נחלה לומר דמסוס דהאי הנה פתח בקרא דסיבת
 הבן והאי תנא פתח בקרא דסיבת הבעל קאמר הכי וגוייסת רבינו
 חס איתו שפיר הא דתניא בסביב הבעל דתרי קראי מוקי להו בסביב
 הבעל ותניא בסביב הבן דקרא קאמר מוקי בסביב הבן ועוד דלפ"ה
 איה מלי למימר נמי דכ"ע מיהא קרא קאמר בסביב הבן מלי משמע:
 תרווייהו

הואיר לנו ולא הסוב נחלה כלומר הוציא ככל שאמרנו ששבע
 נישאין לא יובלו לבא יליד הסבת נחלה לא שנה הסבת נחלה אב
 של אשה לא שנה הסבת נחלה אמה כדמיינו איהא לומר דקפיד
 קרא שלא יהא הסוב למטה אומר, ולקמיה פריך הא בעל כרחך קרא
 קאמר למשפחת מטה אביה וגו' אבל למשפחת אמה לא חיישין וכיון
 דלא (ג) (ז) שמעינן מיהא דהאי "לא הסוב" לא קפיד אלא אמללה
 שירשת מאב, ולאביי משנינן לה לקמן דליכא למימר דמנסבין לה

גברא דמיני לה שאביו מרחובין ואמו משמעון: ומשנינן דלמלא שאני
 מוסבה נחלה חס' למטה איהא נחלה לומר דמסוס דהאי הנה פתח בקרא דסיבת
 הבן והאי תנא פתח בקרא דסיבת הבעל קאמר הכי וגוייסת רבינו
 חס איתו שפיר הא דתניא בסביב הבעל דתרי קראי מוקי להו בסביב
 הבעל ותניא בסביב הבן דקרא קאמר מוקי בסביב הבן ועוד דלפ"ה
 איה מלי למימר נמי דכ"ע מיהא קרא קאמר בסביב הבן מלי משמע:

תרווייהו

גברא דמיני לה שאביו מרחובין ואמו משמעון: ומשנינן דלמלא שאני
 מוסבה נחלה חס' למטה איהא נחלה לומר דמסוס דהאי הנה פתח בקרא דסיבת
 הבן והאי תנא פתח בקרא דסיבת הבעל קאמר הכי וגוייסת רבינו
 חס איתו שפיר הא דתניא בסביב הבעל דתרי קראי מוקי להו בסביב
 הבעל ותניא בסביב הבן דקרא קאמר מוקי בסביב הבן ועוד דלפ"ה
 איה מלי למימר נמי דכ"ע מיהא קרא קאמר בסביב הבן מלי משמע:
 תרווייהו